

Acció Ciudadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

un paral·lel

NO ens ha pas vingut gens de nou, la resolució d'una empresa d'estatuària religiosa d'aquesta ciutat, de pretenir obstaculitzar el natural desenvolupament d'un organisme cooperatiu, constituït per alguns dels seus treballadors, que senten l'afany de contribuir, en aquests moments històrics, a la renovació econòmica i social del nostre poble.

I si aquest fet no ens ha sorprès és perquè l'experiència té demostrat, d'una manera que no deixa lloc a dubtes, que molts individus que fan d'industrials, la preocupació constant dels quals és generalment la de no voler recordar-se de la seva passada situació econòmica; s'envaneixen de la seva posició privilegiada i mentre el negoci funciona poc o molt, no es preocupen d'adaptar la seva indústria a les exigències del mercat, i que quan succeeix per efectes de sobreproducció i competència o bé simplement per crisi de demanda un paralització de treball, consideren un gravíssim atemptat, a l'ordre de coses constituït, el que alguns treballadors pretinguin pel seu compte, i amb el seu exclusiu esforç, promoure l'evolució dels articles que les mentades empreses, per manca de capacitat, no han sabut portar a terme.

Nosaltres no volem pas entrar a jutjar la raó que segons llei pugui, o no, tenir aquesta empresa per pendre semblant determinació, que d'una manera tan directa afecta a la vida d'uns quants treballadors, però ens voldríem permetre establir un paral·lel que en una part començà l'any 1916, i que en l'altre comença ara l'any 1932. Des del començament d'aquesta primera ruta fins avui hi va una diferència de 16 anys, que pesen molt favorablement en els anys del cooperativisme de producció. Aquest exemple voldríem dedicar-lo a algú que en aquells principis de ruta conegué l'angoixa i la rebel·lió que fermentava en les llars d'una colla d'amics seus, quan la Federació Patronal, els declarava el pacte de la fam. I aquesta dedicatòria no la fem pas per intranquil·litzar a ningú, sinó senzillament per a que es recordi com fou saludable aquella decissió que, a despit dels que la prengueren, determinà la victòria dels ideals d'una colla d'obriers que es veien obligats a treballar, clandestinament, per a emancipar-se d'una dependència social que els prevèia ja tot el seu avenir, posat a caprici de

Olot, 21 maig de 1932.—any III.—núm. CXV.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.